- Αυτά είναι τα λόγια που λέει ο Ιούδας, τώρα, για να γνωρίσει το Χριστό στους μαθητές.

(απαγγελία)

«Και πήγαν και τον πιάσανε μες στο σκολειό που ψέλνει
σαν κλέφτη τον επιάσανε και σα ληστή τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραγνάνε.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν στο κελί της
τας προσευχάς της έκανε για το μονογενή της
φωνή ακούστη εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε και στο χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραγνάνε.
Σαν τ' άκουσε η Παναγιά πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό την περιχούν και δυο κανάτια μόσχο» - ή «κανιά τω μόσχο»
«και τρίτο το ροδόσταμο για νά 'ρθει ο λογισμός της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της.
Ποιες αγαπάτε το Χριστό ελάτε να πα τον βρούμε.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Ιακώβου η μάνα
και του Λαζάρου η αδερφή κι οι τέσσερις αντάμα
δρομί δρομάκι πήγανε δρομί το μονοπάτι
το μονοπάτι τ'ς έβγαλε μπρος στου χαλκιά την πόρτα.
Χαλκιά χαλκιά φτιάξε καρφιά» -λεν οι Εβραίοι- «τρία καλά περόνια
και κείνος ο κακόγνωμος πιάνει και φτιάνει πέντε.
Εμείς τρία σου είπαμε γιατί μας φτιάνεις πέντε.
Εγώ που σας τα έφτιαξα θα σας, θα σας, θα σας, θα σας ξετάσω κιόλας;
Θα σας ξηγήσω κιόλας.
Τα δυο βάλτε στα χέρια του τα δυο στα γόνατά του
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του».
- Και τότε λέει:
«Τότε απ'λογήθηκε ο Χριστός με πεινασμένο - με πικραμένο χείλι.
Χαλκιά μου ψωμαχόρταγε ψωμί να μη χορτάσεις
και στάχτη στη γωνίτσα σου να μη την αποτάξεις» - ή: «να μη την αποκτήσεις»· και έτσι και αλλιώς το λεν οι γιαγιάδες.

- Λοιπόν, και τότε πάμε: «Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν στο κελί της... Μπρος στου χαλκιά την πόρτα», τώρα..., ή «μπρος στου ληστού» - αν λέει για τον Πιλάτο.

«Βρίσκει τις πόρτες σφαλιστές και τα κλειδιά παρμένα
και τ' αργυροπαράθυρα σφιχτά μανταλωμένα.
Τότε απ'λογήθη η Παναγιά» -κάπως έτσι- «με πικραμένο χείλι.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Κι η πόρτα από το φόβο της άνοιξε μοναχή της.
Τηρούν δεξά τηρούν ζερβά κανένα δε γνωρίζουν
τηρούν και δεξιότερα βλέπουν τον Αϊ-Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και Βαπτιστή του γιου μου

μην είδες ’μέ το γιόκα μου κι εσέ το δάσκαλό σου;
Δεν έχω χείλι να στο πω» -γλώσσα;- «στόμα να στο λαλήσω
δεν έχω χειροπάλαμο για να σου τόνε δείξω.
Βλέπεις εκείνο τον ψηλό» -«τον καταματωμένο», δε θυμάμαι...-
«βλέπεις εκείνο το ψηλό όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο;
Εκείνος είν’ ο γιόκας σου κι εμέ διδάσκαλός μου.
Σαν τ’ άκουσε η Παναγιά πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό την περιχούν και δυο κανάτια μόσχο»
και τρίτο το ροδόσταμο για νά ’ρθει ο λογισμός της.
Και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί αργυρομάχαιρο να μπήξει στην καρδιά της
ζητεί αργυροψάλιδο να κόψει τα μαλλιά της».

- Αυτό μου το ’λεγ’ η γιαγιά μου από μικρή και το άκουγα κι έκλαιγα, όταν μου το ’λεγε.

«Κανένας δεν εβρέθηκε να την παρηγορήσει
μόν’ ο καημένος ο Χριστός απ’ το σταυρό του επάνω...» - συγκλονιστικό!
Ε, πώς το είπε;
«Άμα σφαγείς άμα σφαγείς, μανούλα μου σφάζετ’ ο κόσμος όλος» - όχι...
«Άμα σφαγείς μάνα μ’ εσύ σφάζετ’ ο κόσμος όλος
άμα...» - ε, πώς το είπε;
«άμα κοπείς μάνα μ’ εσύ κόβετ’ ο κόσμος όλος.
Σύρε μάνα μ’ στο σπίτι μας και κάτσε στη γωνιά μας
βάλε κρασί στο μαστραπά κι αφράτο παξιμάδι
και κάτσε και μακάρισε να τό ’βρει ο κόσμος όλος
να τό ’βρουν μάνες με παιδιά και πεθερές με νύφες
να τό ’βρει και τ’ αντρόγυνο το πολυαγαπημένο
κι όταν σημαίνουν οι εκκλησιές και λειτουργούν καμπάνες
σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα επουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
τότε κι εσύ μανούλα μου θα ’χεις χαρές μεγάλες.
Κοντά στο Μέγα Σάββατο κοντά στο μεσονύχτι» - λέει κάπου. Αυτό.

- Εκεί κάπου λένε για τον Ιούδα, ε, ότι οι Εβραίοι ζητούν το Χριστό...
«Κανένας δεν εβρέθηκε για να το μαρτυρήσει
κανένας δεν εβρέθηκε για να το ’μολογήσει. - Όχι
Τριάντα αργύρια τάζουνε όποιος το ’μολογήσει
κι άλλα τριαντατέσσερα όποιος το μαρτυρήσει.
Κανένας δεν εβρέθηκε για να το μαρτυρήσει
μόνον ένας μαθητής Ιούδας Ισκαριώτης.
Δώστε με ’μέ τ’ αργύρια αυτά να σας το μαρτυρήσω
κι άλλα τριάντα τέσσερα να σας το μολογήσω.
Ούλοι φορούνε πράσινα Χριστός φοράει γαλάζια».
Αυτά.